

[Fr. Dalgaard.]

der blev vedtaget her i Tinget og oversendt til Landstinget, var man blevet enig om en Form, hvorefter Nævningerne sammen med Dommerne kunde deltage i Straffudmaalingen. Man havde fundet det uheldigt, at Nævningerne kun skulde udtale sig om Spørgsmaalet Skyld eller Ikke-Skyld. Det blev ændret lidt, saaledes at Nævningerne efter § 886, 2det Punktum, ogsaa kunde udtale sig om, hvorvidt der var formildende eller skærpene Omstændigheder, men man ønskede fra mange Sider at komme videre, man ønskede at give Nævningerne Indflydelse paa, hvordan selve Straffen blev, og der vedtoges da her i Tinget en Ordning, hvorefter de 12 Nævninger, naar man var blevet klar over, hvordan Skyldspørgsmaalet laa, ved Forholdstalsvalg skulde udvælge 3 Medlemmer, der uden bundet Mandat skulde træde sammen med de juridiske Dommere og afgøre selve Spørgsmaalet om Straffen, hvis der var Tale om Straf eller andre Følger af den Skyldkendelse, der forelaa. Det var saa ved det første Forslag ordnet saaledes, at dersom Nævningerne og Dommerne ikke kunde blive enige, og de stod tre og tre over for hinanden, skulde det for tiltalte gunstigste Resultat indtræde. Hele denne Ordning blev kritiseret her i Tinget, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem foreslog, at samtlige 12 Nævninger skulde træde sammen med de juridiske Dommere og hver have en Fjerdedel Stemme over for en juridisk Dommer, saaledes at der blev 12 Dommerstemmer, nemlig 3×4 , og de 12 Nævninger, saa skulde Kollegiet sammen komme til et Resultat, og dersom det ikke kunde blive enigt, skulde Retsformandens Stemme være afgørende.

Hele dette Forslag har været behandlet i Retsplejeudvalget, og man har dær udarbejdet et Sæt Lovregler tagende Sigte paa disse Forhold. Der blev ikke Enighed i Retsplejeudvalget om denne Ordning, 3 af Retsplejeudvalgets Medlemmer fulgte i det store og hele det ærede Medlem Hr. Pürschels Forslag om de 12 Nævninger, der træder sammen med Stemmeret lige med de tre juridiske Dommere. Dette Forslag har saa den højtærede Justitsminister gjort til sit ved at indsætte det i § 906 a. Det bibeholdes, at i det Tilfælde der ikke kan op-

naas Enighed mellem de juridiske Dommere og de 12 Nævninger, skal Retsformandens Stemme være afgørende. Der er Grund til at lægge Mærke til, at de 13 Medlemmer af Retsplejeudvalget ikke har kunnet gaa med til denne Ordning. De udtaler, at der vilde være noget stødende i, at de 3 juridiske Dommere, fordi de har Formanden hos sig, uden videre kan tilsidesætte en Nævningekendelse, hvor de 12 Nævninger er enige om, at denne eller hin Strafvirkning skal indtræde, og jeg kan godt se, at der er noget rigtigt i den Betragtning, der her gøres gældende af det store Flertal inden for Retsplejeudvalget. Paa den anden Side er jeg klar over, at der er Ønske om, at Nævningerne faar direkte Indflydelse paa, hvordan Straffen eller anden Retsvirkning skal være, det gælder derfor om at komme til en Løsning, og jeg kan godt tiltræde den Form, der foreslaas. Jeg er dog noget betænkelig ved, at det skal være Retsformanden, der skal være afgørende, naar Dommerne og Nævningerne hver for sig træffer en Beslutning, men jeg kunde ønske, at man i Udvalget vil drøfte dette Spørgsmaal, saaledes at man i saa Henseende eventuelt kunde blive staaende paa det samme Standpunkt, som man indtog ved det Forslag, der blev vedtaget forrige Aar om, at det gunstigste Resultat for tiltalte skulde indtræde; jeg haaber og tror, at den højtærede Justitsminister vil være tilbøjelig til at gaa ind i Forhandlinger paa dette Punkt.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa en anden Ændring, som den højtærede Minister har foreslaaet, nemlig vedrørende Spørgsmaalet om, hvad der skal ske, naar man i og for sig er enig om, at en Handling er begaaet, men man ikke fra Nævningernes Side er gaaet med til at erkende, at tiltalte har den fulde Tilregnelighed eller i det hele taget er tilregnelig efter Straffelovens §§ 16 og 17. I saadanne Tilfælde skal der jo indtræde Retsvirkninger som Sikkerhedsforvaring eller andre Foranstaltninger, som der nu kan blive Tale om. Retsplejeudvalget har været inde paa, at der ikke i disse Tilfælde skulde kræves 8 Stemmer i Nævningekendelsen, for at saadanne Virkninger kunde indtræde. Man har ment, at dette ikke kunde sidestilles med Spørgsmaalet: Skyld eller Ikke-Skyld, og at